

PENA TREVINCA

REDE NATURA 2000

ZONA ESPECIAL DE CONSERVACIÓN (ZEC)

ZONA DE ESPECIAL PROTECCIÓN PARA AS AVES (ZEPA)

VAL GLACIAR DO RÍO DA CANDA

O río Canda nace a pouco menos de 1.700 m, nos Lagoallos dos Pichos. Esa altitude estivo intensamente afectada polo glaciarismo, o último gran período do cal chegou até hai, de forma aproximada, uns 10.000 anos desde o momento actual. Pola configuración do val, en forma de maseira (en U) a distintos niveis -cando menos a 1.200 m, 1.300 m e 1.500 m-, deducimos que a lingua glaciar debiu chegar até os 1.000-1.100 m, a cota habitual da fronte de ablación nos vales cara ao oeste do Macizo de Trevinca.

Sestil da Calva
1.757 m

Val da Canda

Polo espesor do xeo do glaciar do Bibei (de máis de 300 m, tendo en conta o desnivel existente entre o fondo dese val e a cota dos arcos morenitos de Cepedelo), é posibel que o glaciar do Canda recibise en cabeceira alimentación do do Bibei. En efecto, os Lagoallos dos Pichos atopáronse tamén 300 m porriba do fondo do val do Bibei (Valdetendas). Seguramente, os lagoallos desta parte alta da Serra Calva, situados entre 1.500 e 1.700 m, teñan que ver coa sobreescavación glaciar motivada pola potencia do glaciar do Bibei, que transferiría parte da súa carga aos vales laterais naqueles límiores que a serra lle deixase.

Vostede está aquí
1.350 m

MÁS
INFORMACIÓN
NO SEU
TELÉFONO

Fondo Europeo Agrícola de
Desenvolvemento Rural:
Europa inviste no rural

XUNTA
DE GALICIA

ZONA ESPECIAL DE CONSERVACIÓN (ZEC)

ZONA DE ESPECIAL PROTECCIÓN PARA AS AVES (ZEPA)

Serra Calva

Nos últimos dez milenios produciuse un intenso remodelado do val glaciar. En primeiro lugar, por mor da acción erosiva do río Canda, caudaloso e con moita enerxía ao ter que salvar en pouca distancia un desnivel relevante. De aí que non atopemos morenas (depósitos sedimentarios glaciares) no val, pois foron desmanteladas. En segundo lugar, polos procesos periglaciares, que crearon abundosos pedregais nas ladeiras que camuflan as formas contundentes do val glaciar. Deste xeito, o actual val do Canda alterna a forma típica dun val fluvial (incisión en V) coa herdada das épocas glaciares.

FAUNA E FLORA
Entre a **avefauna** que cría en Trevinca destaca: charrela, as únicas poboacións de azulesta alpina de Galicia, papuxa toimieira, abelláruco, miñato abelleiro, aguia cobreira, gatafornela, tarrafalha cinceta, lagarteiro, falcón pequeno, falcón peregrino, burro real, paspallás e aguia real.

Nos **mamíferos** destaca: o lobo, corzo, xabarín, ourizo, cacho, fureñolas, murgallo de Cabrera, furaño común, leirón carelo, armiño, doniña branca, donicela, tourón, garduña, lontra, algália, gato bravo, toupeira da auga, morcegos, donicela...

Reptiles: lagarto das silvas, lagartixa da serra, lagartixa gallega, lagarto arnao, esgonzo común, cobra lagartera común, cobra ratiera, cobra lagartera meridional, víbora de Seoane.

Anfibios: salamantiga gallega, limafontes común, limafontes verde, ra patilonga, estroza, ra verde, sapo corniqueiro, sapo cunqueiro, ra vermella...

Flora: A maior parte do macizo está cuberto por uces, querriegas, carqueixas, xestas, arandeiras e carpazas. Nos cumios aparecen xenebreiros e unha xesta espiñenta endémica da zona (*Genista sandensis*). Nas depresións impermeables haldeiras con estagños, rorelas e outras especies típicas.

Na protección dos vales atopamos bosques autóctones formados por carballeiros, bidueiros, acívos, capudres ou escanfreses e, enalgúns puntos, teixos. Fóra deles predominan os cerquiños ou rebolos e tamén bidueiros.

